

Sygn. akt IV CSK 238/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J. Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Izby Skarbowej w [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.**

Uzasadnienie

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), w związku z potrzebą „ustalenia kryteriów uznania dopuszczalności powołania się w sprawie przez sąd na jeden dowód z opinii biegłego i oparcia w całości na nim swojego orzeczenia pomimo istnienia drugiego i równorzędnego dowodu z opinii biegłego, lecz o całkowicie odmiennej treści i zawartych w nich sprzecznych wnioskach końcowych oraz w takiej sytuacji na ustaleniu kryteriów dopuszczalności dalszych dowodów z opinii biegłych sądowych”. Skarżący powołał się także na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Powołanie się przez pozwanego na występowanie w sprawie takiego zagadnienia

wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego przedstawionego przez skarżącego dla całego systemu prawa, nie zaś tylko dla wyniku postępowania w sprawie, w której powstał. Nie zmienia to faktu, że skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, a ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku ze sformułowanym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Sposób uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala stwierdzić, by problemy wskazane przez powoda miały cechy istotnych zagadnień prawnych w znaczeniu wyżej ustalonym. W uzasadnieniu tego wniosku powód opisał przebieg postępowania w sprawie i zakwestionował czynności Sądów związane z oceną przeprowadzonych dowodów z opinii biegłych. Porównanie dwóch opinii biegłych zostało przez powoda dokonane bez wskazania, jakie istotne zagadnienie prawne można sformułować w związku z dostrzeżonymi różnicami w ich wypowiedziach.

W zakresie oczywistej zasadności skargi jako podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy wskazać, że skonfrontowanie uzasadnienia wyroku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala stwierdzić, żeby skarga była oczywiście uzasadniona, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, niepubl. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Reasumując trzeba stwierdzić, że powołane przez powoda przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w sprawie nie występują. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 102 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji. O odstąpieniu od obciążania powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego zdecydował charakter sprawy oraz

przedstawiona przy wniosku o zwolnienie powoda od kosztów jego sytuacja osobista i majątkowa.

aw

es